

РЕШЕНИЕ

№ 33882

гр. София, 31.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав, в
публично заседание на 20.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **13551** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.84, ал.2 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ), вр. с чл.145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба от 12.12.2025г. на М. А. М., гражданин на С., срещу Решение № 145 Х от 08.10.2025г. на интервюиращ орган М. М. към Държавна агенция за бежанците (ДАБ) при Министерски съвет, с което на основание чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ подадената от жалбоподателя последваща (втора последваща) молба с рег.№ УП 33890 от 18.09.2025г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради съществени процесуални нарушения и неправилно приложение на закона. Административният орган не бил изяснил фактите от значение за спора и необосновано не възприел фактите, относими към личното положение на молителя и държавата му на произход. Налице били предпоставките за допускане на последващата молба до производство за предоставяне на международна закрила, тъй като лицето не можело да се върне в страната си поради основателни опасения от преследване и предвид обстановката в С.. Налице били нови обстоятелства, поради което органът следвало да събере допълнителни доказателства. Решението на бели обсъдени актуалните данни за страната, включително никъде не бил обсъден регионът, от който било лицето. Не се коментирало положението в С., нито била изследвана справката за страната. В съдебно заседание пълномощникът на жалбоподателя - адв.Л. акцентира върху справката конкретно за регион Р., както и върху това, че спрямо доверителя й имало издадена задочна присъда и той бил квалифициран като политически издирвано лице. Жалбоподателят лично заявява, че в момента в С. нямало официална и правова власт, а държавата се управлява от бандитски групировки. Той е

бил издирван заради това, че е бил член или привърженик на партията БААС. Ако се върнел в С., щели да го арестуват още на летището.

Ответникът по жалбата - интервюиращ орган на ДАБ, чрез юрисконсулт Д., в писмена защита (л.321 и сл.) моли съда да отхвърли жалбата. Счита, че са спазени всички изисквания за законосъобразност на акта и всички специални разпоредби на ЗУБ. Към последващата молба не били представени никакви доказателства във връзка с настъпването на нови обстоятелства. Изложените от молителя съображения повтаряли вече обсъждани твърдения, които били предмет на предходната административна и съдебна преценка. Не се сочели факти, възникнали след това. Интервюиращият орган бил анализирал актуалната справка, включително и за област Р.. Там не било налице влошаване на обстановката.

Софийска градска прокуратура не изпраща представител и не взема становище.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

От фактическа страна:

Молбата за предоставяне на международна закрила по настоящото производство се явява последваща по смисъла на §.1, т.6 от Допълнителните разпоредби (ДР) на ЗУБ, съгласно която норма "Последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение за отхвърляне на молбата.“ Това е така, тъй като:

М. А. М. е подал първа молба за международна закрила на 15.08.2024г. (л.291). По нея с Решение № 13182 от 17.12.2024г на ДАБ (л.221 и сл.) на кандидата е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решението е обжалвано (л.216) и по жалбата е образувано адм.д.№ 142/2025г. по описа на Административен съд (АС) Х.. С решението по това дело (л.199 и сл.) съдът е отхвърлил жалбата. Срещу решението на АС Хасково Муаазар А. М. е подал касационна жалба (л.165 и сл.), по която е образувано адм.д.№ 3312/2025г. по описа на Върховния административен съд (ВАС). С решение от 23.06.2025г. по това дело (л.90 и сл.) ВАС на РБ е оставил в сила решението на АС Хасково.

Два дни след горното решение, на 25.06.2025г. жалбоподателят е подал нова, „последваща молба“, (л.107 и сл.), явяваща се първата последваща. В тази нова молба твърди, че не желае да се върне в С., тъй като било известно, че обстановката там е влошена. Продължавали размириците. Евентуалното връщане на жалбоподателя би застрашило пряко негови неотменими права, като правото на живот и свобода, и би бил изложен на риск от тежки посегателства. Към административната преписка е приложена на справка (л.72 и сл.) за ситуацията в С., актуална към 01.07.2025г. на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ.

По тази последваща молба интервюиращ орган М. М. към ДАБ е постановил Решение 60Х от 08.07.2025г. (л.67 и сл.), с което не е допуснал последващата (първа последваща) молба до производство за предоставяне на международна закрила. Решението не е обжалвано и е влязло в сила.

След това М. А. М. е подал още една, явяваща се втора по ред, последваща молба, от 18.09.2025г.

По образуваната по нея административната преписка са приложени на нови справки (л.37 и сл. и л.33 и сл.) за ситуацията в С., актуални съответно към 18.07.2025г. и 10.09.2025г.

При тези факти и обстоятелства административният орган е постановил оспореното решение (л.28-32).

В него е приел, че описаното във втората последваща молба за закрила нежелание на лицето да се завърне в С. следвало от негови субективни опасения, а не от обективната обстановка. Във

втората последваща молба молителят не сочил основателни опасения от преследване по смисъла на ЗУБ. Подробно са обсъдени справките за страната (стр.4-5 от решението). Обстановката в С. се подобрила значително, страната постепенно се нормализирала. Представените в молбата факти и обстоятелства не били нови и от съществено значение за личното положение на чужденец и за ситуацията в страната.

В съдебното производство по настоящото дело е представена нова справка за обстановката в С. (л.324 и сл.), актуална към 03.04.2026г. Според нея през март 2025г. временният президент А. ал Ш. е подписал конституционна декларация за петгодишен преходен план. Сформирано е правителство. По данни на ВКБООН общият брой на завърналите се в С. лица към декември 2024г. бил 1,4 млн. души. Сред основните причини за завръщането били политическото развитие и подобрената сигурност. Справката съдържа и информацията относно сигурността конкретно в провинция Р.. Посочва се, че в тази провинция има доклади за действащи клетки на „Ислямска държава“. Посочват се инциденти свързани със сигурността, включително две цивилни жертви през март и седем през май 2025 година. По данни на ВКБООН към 12.06.2025г. в Р. живеели 255 000 души вътрешно разселени лица, както и 92 000 завърнали се лица.

До съда е изпратено писмо от ВКБОНН (л.308 и сл.). В него се припомня забраната за връщане по чл.33 от Конвенцията от 1951г. (non refoulement) и се изразява становище, че понастоящем условията в С. не позволявали широкомащабно доброволно връщане предвид хуманитарната и икономическа ситуация, както и ситуацията в областта на сигурността.

В последното по делото съдебно заседание е представено Уведомление за задочни присъди (л.328-329, с превод) от Министерството на правосъдието на С.. Според него за М. М. Ал-А., имало присъда от 22.10.2025г., с посочено „резюме“: „ Политически търсен. Осъден на три години затвор поради принадлежност към партията БААС и лоялност към предишния режим и противопоставяне на настоящия режим в С.“ Според удостоверението, присъдата е била съобщена на осъдения на 23.10.2025г. (преди жалбата по настоящото дело – от 12.12.2025г.)

От правна страна:

Обжалваното решение, видно от отбелязване върху него, е връчено на жалбоподателя на 10.12.2025г., жалбата е подадена до съда на 12.12.2025г., тоест в 7-дневния срок по чл.84, ал.2 от ЗУБ, от активно легитимирано лице, имащо право и интерес от оспорване на административния акт, подлежащ на обжалване пред съда.

Поради това жалбата е процесуално допустима и съдът следва да я разгледа по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна, но по различно от изложеното в нея съображение. Съдът намира, че в хода на административното производство и при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

Оспореното решение е издадено от компетентен орган по смисъла ЗУБ, съгласно който по силата на чл.48, ал.1, т.10 председателят на ДАБ определя длъжностни лица от агенцията, които да извършват действията, предвидени в закона, вр. чл.76б, ал.1, т.2 от ЗУБ, като е представена конкретна такава заповед (л.50), с която именно М. И. М. е определен за такъв орган. Спазена е предвидената в закона форма, решението съдържа всички изискуеми реквизити. Решението е връчено с преводач на разбираем от чужденеца език.

Производството пред административния орган е по предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила по чл. 76а и чл. 76б ЗУБ.

Съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ при последваща молба следва да се прецени дали чужденецът се позовава на нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход. Тази уредба следва да се прилага в съответствие с чл. 33, § 2, б. „г“ и

чл. 40, § 2 и § 3 от Директива 2013/32/ЕС.

Предвид датата на подаване на последващата молба – 18.09.2025 г., към производството е приложима Директива 2013/32/ЕС, доколкото съгласно чл. 79, § 3 от Регламент (ЕС) 2024/1348 последният се прилага за молби за международна закрила, подадени от 12.06.2026 г., а молбите, подадени преди тази дата, продължават да се уреждат от Директива 2013/32/ЕС.

При предварителното разглеждане следва първо да се установи дали са се появили или са представени нови елементи или факти, свързани с преценката дали кандидатът отговаря на условията за международна закрила. Ако такива са налице, последващата молба се допуска до разглеждане по същество, когато тези нови елементи или факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила.

В конкретния случай подадената на 18.09.2025 г. втора последваща молба не съдържа нови индивидуализиращи обстоятелства относно жалбоподателя. При сравнението ѝ с първата последваща молба от 25.06.2025 г. се установява, че двете молби са по същество идентични. В тях се съдържат общи твърдения за ситуацията в С. след промяната на режима, за продължаващи размирици и за риск за живота и свободата на цивилното население. Не се твърди жалбоподателят да е бил член или привърженик на партия БААС, да е бил свързан с предходния режим, да е преследван по политически причини или да е обект на наказателно производство от страна на настоящите власти.

В този смисъл към момента на постановяване на Решение №145X/08.10.2025г. административният орган правилно е преценил, че в последващата молба не са наведени нови индивидуализиращи обстоятелства относно личното положение на кандидата, които да налагат допускането ѝ до производство.

В хода на съдебното производство обаче е представено ново писмено доказателство, с посочена в него дата след постановяване на оспорения административен акт, което налага самостоятелна преценка с оглед предмета на настоящото производство. В съдебното заседание на 20.04.2026 г. жалбоподателят представя с превод Уведомление за задочни присъди, според което с акт от 22.10.2025 г. лице с име, място и дата на раждане, като неговите, е осъдено на три години лишаване от свобода поради принадлежност към партия БААС, лоялност към предходния режим и противопоставяне на настоящия режим. Според документа присъдата е била съобщена на осъдения на 23.10.2025 г.

Документът е съставен след постановяване на оспореното Решение № 145X/08.10.2025 г., поради което административният орган обективно не е могъл да го вземе предвид при произнасянето си. Същият обаче представлява нов индивидуализиращ елемент, който не е бил предмет на предходните административни и съдебни производства и по естеството си е относим към преценката за наличие на преследване поради политическо мнение по смисъла на чл. 8 ЗУБ.

Обстоятелството, че посоченото доказателство е възникнало след постановяване на оспорения административен акт, не изключва съобразяването му в настоящото производство. Съгласно чл. 142, ал. 2 АПК установяването на нови факти от значение за спора след издаването на акта се преценява към момента на приключване на устните състезания. Това разрешение е в съответствие и с чл. 46, § 3 от Директива 2013/32/ЕС, който изисква пълно и ex nunc разглеждане както на фактите, така и на правните въпроси. Поради това при преценката за съответствието на оспорения акт с материалния закон съдът следва да съобрази и настъпилото след издаването му обстоятелство, доколкото е относимо към материалноправните предпоставки за допустимост на последващата молба.

Съдът съобразява тълкуването, дадено от Съда на Европейския съюз в решение от 10.06.2021 г.

по дело С-921/19, ЛН, според което документ, представен в подкрепа на последваща молба, не може автоматично да бъде изключен от понятието „нов елемент или нов факт“ само поради това, че неговата автентичност не може да бъде установена или източникът му не подлежи на обективна проверка. Необходимо е да бъде извършена преценка дали документът представлява нов елемент и дали е годен да увеличи в значителна степен вероятността кандидатът да бъде признат за лице, на което следва да бъде предоставена международна закрила.

В същата насока е и цитираното от жалбоподателя Решение № 589/20.01.2026 г. по адм. дело № 8546/2025 г. на Върховния административен съд, Пето отделение, в което е обсъдено уведомление за задочна присъда с почти идентично съдържание – политическо издирване и осъждане на сирийски гражданин на три години лишаване от свобода поради принадлежност към партия БААС, лоялност към предишния режим и противопоставяне на настоящия режим. ВАС на РБ е приел, че съдържащите се в документа данни са относими към наличие на преследване по политически причини и към приложението на чл. 8 ЗУБ.

Съдът отчита, че между съдържанието на уведомлението и предходната бежанска история на жалбоподателя са налице съществени несъответствия.

В предходните производства лицето не е заявявало да е членувало в партия БААС, да е било политически активно или да е било преследвано по политически причини. При първоначалното интервю то е заявило, че не членува в политическа партия, не е било заплашвано, арестувано или съдено, а причините за напускането на С. е свързало с военния конфликт. Данни за политическа принадлежност или за наказателно преследване не са посочени и в първата и във втората последваща молба.

Не е без значение и хронологията на представяне на документа. Според самото уведомление присъдата е била съобщена на жалбоподателя на 23.10.2025 г., докато жалбата срещу оспореното решение е подадена на 12.12.2025 г. В нея не е посочено съществуването на такава присъда, политическо издирване, принадлежност към партия БААС, лоялност към предходния режим или противопоставяне на настоящата власт. Тези твърдения са въведени за първи път едва в съдебното производство, без по делото да е дадено убедително обяснение защо обстоятелство с подобна значимост не е било заявено при първата процесуална възможност след твърдяното узнаване за него.

Тоест в конкретния случай са налице обстоятелства, пораждащи съмнения относно достоверността на представения документ и на нововъведената част от бежанската история на жалбоподателя. Тези съмнения са относими към последващата оценка на достоверността, но не са достатъчни сами по себе си да обосноват категоричен извод за неавтентичност на документа или неверност на съдържащите се в него данни и да изключат неговото значение като нов елемент, без да бъде извършена необходимата проверка.

Преценката за автентичността и произхода на документа, за достоверността на съдържащите се в него данни и за причините за късното му представяне е въпрос, който следва да бъде изяснен в производството по същество при събиране и обсъждане на всички относими доказателства и след провеждане на лично интервю с кандидата.

Административният орган следва да провери, доколкото това е възможно, произхода и автентичността на представения документ, съществуването и компетентността на органа, от който се твърди, че произхожда, данните за посочената присъда и възможността същите да бъдат потвърдени чрез надеждни източници. Също така да бъдат изяснени и обстоятелствата на начина и момента на узнаване за присъдата и снабдяването с документа, както и причините жалбоподателят да не заяви това обстоятелство в жалбата си от 12.12.2025 г., въпреки посоченото в документа уведомяване на 23.10.2025 г.

Необходимо е и изясняване на връзка на кандидата, ако такава изобщо съществува (предвид и отричането досега на партийна принадлежност), с партия БААС или с предходния режим.

За преценката на нововъведеното твърдение за преследване, следва да бъде събрана и обсъдена актуална информация за държавата по произход относно отношението на настоящите власти към лица с принадлежност към партия БААС и към лица, възприемани като лоялни към предходния режим, включително дали спрямо лица с подобен профил се предприема наказателно или друго преследване. Също така да бъде проверено и дали са налице надеждни данни за действително постановявани спрямо такива лица присъди със съдържание, основания и от органи, сходни с посочените в представения документ.

Поради това оспореното Решение № 145X/08.10.2025 г. следва да бъде отменено, а преписката да бъде изпратена на компетентния орган на ДАБ при МС за разглеждане на последващата молба по същество при съобразяване с дадените в мотивите указания по тълкуването и прилагането на закона.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 6-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 145X/08.10.2025 г. на интервюиращ орган при Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет, с което на основание чл. 76б, ал. 1, т. 2 ЗУБ подадената от М. А. М., гражданин на С. последваща молба с рег. № УП 33890/18.09.2025 г. не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

ИЗПРАЩА преписката а компетентния орган на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет за разглеждане на последващата молба по същество при съобразяване с указанията по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване съгласно чл. 85, ал. 3 ЗУБ.